

Osváth Gábor

Név, írás és hangalak összefüggései Koreában

A vitatott eredetű, de ma már a nyelvészek többsége által altaji nyelvnek tartott, gazdagon ragozó koreai nyelvre igen nagy hatással volt a tipológiailag teljesen eltérő kínai: a koreai szókészlet több mint 50%-a kínai szótagmorfémákból építkezik (sino-koreai szavak). A mai koreai földrajzi- és személynevek döntő többségükben ehhez a lexikai réteghez tartoznak. A nemzetségnevekből eredeztethető koreai családnevek – a kínaihoz hasonlóan – egy szótagból állnak, de – ritkábban – előfordulhat két szótag is; az utónév többnyire két szótagból áll, az egy szótagú utónév kevésbé gyakori. A családnevek száma a történelem folyamán állandóan változott, jelenleg Kínában 445 egy- és 60 két szótagú¹, Dél-Koreában 249 egy szótagú és 9 két szótagú családnevet tartanak nyilván². Az öt leggyakoribb családnevet (Kim, Li, Pak, Ch'oe, Chong) viseli a koreaiak 54%-a, viszont 62 családnévnek egyenként száznál is kevesebb élő képviselője van. Az utónevek száma elméletileg szinte végtelen. A múltban a kínai szótagmorfémák bármelyikéből alkothattak nevet; ezek számát később csökkentették, a dél-koreai oktatási minisztérium jelenleg 2854 írásjegy névadásban történő felhasználását engedélyezi (a sino-koreai szótagmorfémák között a tónusok eltűnése miatt igen sok a homonima, ezek egymástól csak a kínai írásjegyek segítségével különböztethetők meg).³

A nyugati kultúra névadási szokásai a szó jelentését kevésbé veszik figyelembe, elsősorban a jóhangzás, a névdivat, a családi és egyházi hagyományok érvényesülnek. A kínai kultúrkör utónevei gondosabb mérlegelés, hosszasabb szerkesztői munka termékeként jönnek létre. A „termék” szó nem véletlen, hiszen külön foglalkozásként kialakult az ún. névadómesterek (*chak-myöng-ga*) intézménye, akikkel – megfelelő fizetség ellenében – névadási, névváltoztatási ügyekben konzultálni lehet. A vállalkozóként is bejelentett névadómesterek művészete a kínai kozmológia egyes elemeit felhasználó – ezért általuk komoly tudománynak tartott – babonás hiedelmekre épül, csakúgy, mint a különféle jósök, jóvendőmondók tevékenysége. Figyelemreméltó, hogy Dél-Koreában, ahol gyors modernizáció és viharos urbanizáció megy végbe, a jósök és sámánok száma – a várakozásokkal ellentétben – nem csökkent, hanem nőtt az elmúlt 30 évben. Ennek oka kettős lehet: egyrészt parasztok milliói költöztek az elmaradott vidéki körzetekből a városokba, másrészt a Magyarországgal megegyező nagyságú, erősen túlnépesedett országban (2001: 47 millió lakos) igen kemény versenyt kell folytatni a fennmaradásért és érvényesülésért. Nem meglepő, hogy ilyen körülmények között a sors, a szerencse és a végzet hagyományos fogalmai sokak számára ismét érvényessé, fontossá válnak.

A falusiak városokba költözésének gyors ütemét jól illusztrálja Szöul példája, ahol 1900-ban 150 ezer, 1945-ben félmillió, 1993-ban, pedig közel 11 millió (!) ember lakott. A 70-es években szüli lakótelepeken végzett felmérés megállapította, hogy az ott lakók közel 50%-a rendszeresen konzultál a jóvendőmondókkal, névadómesterekkel vagy látogatja a sámánő (*mudang*) szertartásait⁴. A nyilvántartásokba vett hivatásos jóvendőmondók és névadómesterek száma csak Szöulban több tízezerre tehető, a sámánok száma egész Koreában

¹ *The Cambridge Encyclopedia of China*. Cambridge University Press: Cambridge, London, 1998. 351. l.

² Grant, Bruce K.: *A Guide to Korean Characters*. Hollym: Seoul, 1989. 335. l.

³ *Irüm hancha 2854 cha* (Névadásra használható 2854 írásjegy), Tonga ch'ulp' an gongsa, Seoul, 1991.

⁴ Lee Hyo-jae: Life in Urban Korea, in: *Transactions of the Korea Branch of the Royal Asiatic Society*, Vol. XLVI., 1971. 7-40. 1.

száz- és kétszázézer között van. Egy szociológus így fogalmazott: „A koreaiak társadalmi kapcsolataikat illetően konfuciánusok, filozófiájukat tekintve buddhisták, viszont ha bajba kerülnek, a sámánhoz mennek.”⁵

A név jelentésével kapcsolatosan számos hiedelem él, s a kínai eredetű névadási szokások ezt más tényezőkkel együtt (a rokonsági viszony megjelölése a nevekben, az egyes életszakaszok eltérő nevei stb.) messzemenően figyelembe veszik⁶. Jelen tanulmányomban csakis a hangalak és névadás összefüggéseit, valamint a kínai írásjegyek grafikai képén alapuló névadási gyakorlatot vizsgálom. Ez a névadási gyakorlat azon alapul, hogy a kínai írásjegy – így a nevet alkotó jel is – szigorú szabályok szerint felépülő grafikai mű; ezeket a szabályszerűségeket próbálják analógiás úton kapcsolatba hozni az egyén életlehetőségeivel, várható sorsával.

I. Névadástani megfontolások az írásjegyet alkotó elemek jelentéstani értelmezése alapján

A bonyolultabb írásjegyek tulajdonképpen egyszerűbb írásjegyekből alkotott összetételek. Ez az alapja azoknak a spekulációknak, amikor az írásjegy részeinek a jelentéséből, kapcsolatuk jellegéből határozzák meg vagy magyarázzák visszamenőleg valakinek a sorsát. Egy névadástani szakértőtől vett példa (három elemű személynév)⁷.

□ □ □

O Yong-gŭn (O = 'családnév'; Yong = 'sárkány'; Gŭn = 'gyökér')

Tipikus kívánságnév fiúgyerekek számára: a név viselője legyen olyan nagyszerű, mint a sárkány (a keleti mitológiában a sárkány szerencsét hoz), és legyen olyan erős és szívós, mint a fa gyökerei. A név tulajdonosa ennek ellenére 33 éves korában elvesztette a jobb szemét. Névadástani magyarázata a következő: ha a családnévből (□) leválasztjuk a 'száj' jelentésű alkotórészt (□), egy olyan elemet kapunk, amely az 'elveszt' jelentésű írásjegy (□) változata. Az utónév első szótagjában lévő □ elem a holdat jelenti, míg a második szótag tartalmazza a 'fa' (□) írásjegyét. Miután ismeretes, hogy a bal szem a napnak, a jobb szem pedig a holdnak felel meg, a következtetés nyilvánvaló: elveszti a jobb szemét (□ + □). Az sem lehet véletlen, hogy az utolsó szótag részét képező 'fa' (□) elem kiejtése megegyezik a 'szem' jelentésű írásjegy (□) kiejtésével, azaz homonimák: *mok*.

A koreai mondavilágban is gyakori motívum az, hogy az írásjegyek egyes elemeinek jelentéséből sorselemző következtetéseket vonnak le. A Csoszon-dinasztia (1392-1910) alapítója, Li Söng-gye (T'aejo király, 1392-1398) gyerekkorában álmot látott: egy rohanó juhnak hirtelen leesett a szarva és a farka. Az álomfejtés így hangzott: a juh (□) szarvak és farkok nélkül a király (□) írásjegyévé alakul át, tehát a gyerekből király lesz⁸. Másik történet szerint egy bonc jelent meg Li Söng-gye tábornoknál, s egy könyvből azt olvasta fel, hogy egy fából faragott gyerek disznón lovagolva érkezik majd az égből, s ő teremt rendet Koreában. A jövendőmondók ezt úgy értelmezték, hogy a fából faragott gyerek a tábornok

⁵ Kim Ch'öl-su: *The Koreans and their Mind*, Seoul, 1984. 163. 1.

⁶ A koreai névadás általános kérdéseivel *A koreai személynevek* c. tanulmányomban foglalkoztam, in: (szerk. Balogh L. és Ördög F.) *Névtudomány és Művelődéstörténet* (A Magyar Nyelvtudományi Társaság kiadványa, 183. sz.), Bp., 1989. 335-339.1. Jelen tanulmányom már tartalmazza az azóta megismert dél-koreai szakirodalom adatait is.

⁷ Chöng Do-myöng: *Irŭmgwa insaeng* (A név és az emberi élet), Seoul, 1993, 26-27. 1.

⁸ Korean Folk Tales. *Transactions of the Korean Branch of Royal Asiatic Society*. Seoul. Vol. II. Part II 46. 1.

családnevét (Li) jelenti, hiszen leírva a fa (木) és a gyerek (子) írásjegyből áll össze (木子); az égből leszálló disznó pedig arra utal, hogy a leendő király a disznó évében született⁹. Szondzso király (1567-1608) a japánok támadását megelőzően egy nőt látott álmában, aki a fején egy köteg rizst hozott a palotába. Az álmat így fejtették meg: "Készülni kell a háborúra, mert a japánokat jelölő írásjegy (日) három részből áll: 日 'ember', 日 'rizs', amely az 'asszony' 日 írásjegy fölött van"¹⁰.

II. Névadástani megoldások az írásjegyek vonásszáma alapján (számmisztika)

Az írás és a számok közötti misztikus kapcsolatot a mi kultúrkörünkben is feltételezték; ilyen tudomány a zsidó *kabbala* és a korai keresztény korig visszanyúló szövegmagyarázó módszer, a *gematria*. Mindkét módszer lényege az, hogy a betűknek az ábécében elfoglalt sorrendjük alapján egyre növekedő számértéket tulajdonítanak. A kínai kultúrkör eljárása azon alapul, hogy valamennyi írásjegy szigorúan meghatározott számú és sorrendű vonásból áll. Ezek a számmisztikai elképzelések kapcsolatban vannak a taoista és konfucianus gondolkodás alapkategóriáival: a *tao* a világ oka; a kozmikus energia két pólusa a *yang* és a *yin*. Az élet művészete abból áll, hogy egyensúlyban tartsuk a két ellenpólust, amelyek közül egyik sem létezhet a másik nélkül. A két pólusról szóló tanítást később kapcsolták össze az öt őselemről, vagy öt változó állapotról (kínai: *wu shing*, koreai: *o haeng*) szóló tanítással, amely szerint a *fa* (1), mint tüzelő szüli a *tüzet* (2), amely hamut csinál és így születik a *föld* (3), amelynek méhében ott rejlik a *fém* (4), amely felületére vonzza a harmatot, s így eredményezi a *vizet* (5), s ez táplálja a *fát* (1): a körforgás folytatódik.

Az erők itt is kölcsönös függésben vannak, egyik sem létezhet a másik nélkül (akárcsak a *yang* a *yin* nélkül). Ez a „kölcsönös eredeztetés” (*hshiang sheng*, koreai: *sang-saeng*), de ismeretes a „kölcsönös legyőzés” (*hsiang sheng*, koreai: *sang-sung*)¹¹ sorrendje is: (1) a *fa* eke formájában legyőzi (2) a *földet*, amely gát formájában leigázza a (3) *vizet*, ami eloltja a (4) *tüzet*, ami folyékonnyá változtatja (5) *fémet*, ami – s így a körforgás most is tovább folytatódik – kivágja a (1) *fát*. A dualizmusról és az öt őselemről szóló tanítást egészíti ki a egységes mindenség három alkotórészéről, a három legvégsőről: az égről, a földről és az emberről (*san ki*, koreaiul: *sam-gi*) szóló tan¹². Ennek a filozófiának a névadásban történő alkalmazását az tette lehetővé, hogy a taoista alapkategóriákat önkényes analógiák, megfeleltetések segítségével megpróbálták a mikrokozmosz, a természet és az emberi világ szinte minden jelenségével összekapcsolni. Ez vezetett oda, hogy „... a kínai társadalom viszonyai között a dialektikus felismerések is a vallásos misztika szolgálatába kényszerültek (...) a gondolatoknak még a vallási, jóslási rítustól sem sikerült elszakadniuk.”¹³

A koreai névadási szokások taoizmusból táplálkozó rendszerét „személynévtannak” (*söng myöng-hak*, japán megfelelője: *seimeigaku*)¹⁴ hívják, előfordul a „személynév-megítélés” (*söngmyöng-phandan*) és a „személynév-filozófia” (*söngmyöng-ch'ölhak*) elnevezés is. Hirdetői és védelmezői tudománynak tartják, és elítélik a Nyugatot majmoló, a kínai névadási

⁹ (Hoyt James translated by) *Songs of the Dragons*. Royal Asiatic Society, Korean Branch. Seoul, 1971. 129. 1.

¹⁰ Korean Folk Tales. 56. l.

¹¹ A kínai *sheng* szó homonima; 'eredet, születés' valamint 'legyőz' jelentése egyaránt van. Két különböző írásjeggyel írható le. A koreaiiban már nem homonima.

¹² H. von Glasenapp: *Az öt világvallás*, Bp., 1975. 141-147.

¹³ Tőkei Ferenc: *Sinológiai műhely*, Bp., 1974. 275.

¹⁴ Thomas Crump: *The Japanese Number Game*, London and New York, 1992. A könyvben a japán *seimeigaku* alapos ismertetése olvasható (68-75. l.)

Az elektronikus könyvtár teljes szövegű dokumentumokat tartalmaz biztosítva a szabad információ-hozzáférést. A szerzői és egyéb jogok a dokumentum szerzőjét/tulajdonosát illeti. Az elektronikus könyvtár dokumentumai szabadon felhasználhatók változtatások nélkül a forrásra való megfelelő hivatkozással, de csak saját célra nem kereskedelmi jellegű alkalmazásokhoz.

szokásokat elvető honfitársaikat, s kézikönyvek tucatjai jelzik, hogy komoly piacra számíthatnak Koreában¹⁵

A névadástan elméleti alapja az a tanítás, amely szerint megfeleltetések rendszere hálózta be a világot; ha egy területen felismerünk egy bizonyos szabályt, azt a megfeleltetési rend (analógiák) segítségével átvihetjük más jelenségekre, így a nevekre is. Ez azt jelenti, hogy a név alapján a név viselőjének természetéről és sorsáról fontos információkhoz juthatunk, következésképpen megfelelő névadási szabályok pontos ismeretben a sors, az életút főbb tendenciáiban befolyásolható.

A névadástan a Han-dinasztia idején, Kínában keletkezett, később elterjedt Koreában és Japánban is. Az idők folyamán a különböző országokban részleteiben módosult, ezek a változások azonban nem befolyásolták a következő módszerek alapelveit:

A. Az írásjegyet alkotó vonások száma és a yin-yang közötti megfelelés (*űmyang-paeyŏlpŏp*)¹⁶

A páratlan számok a pozitív, férfias *yang*-nak, míg a párosok a negatív, nőies *yin*-nek felelnek meg. Mivel a jelenségekre a bipolaritás jellemző, arra kell törekedni, hogy – a természethez hasonlóan – a nevekben is a *yin* és a *yang* egyensúlya érvényesüljön: a *Han Gvang-u* (□□□) névben a családnév (*Han*) 14 vonás (páros=*yin*), az utónév első eleme (*Gvang*) 6 vonás (páros=*yin*), második (*U*) 7 vonás (páratlan=*yang*). Ez a név tehát megfelel az egyensúly követelményeinek. Férfi lévén több *yang* lenne kívánatos.

B. Az írásjegyet alkotó vonások száma és az öt őselem közötti megfelelés (*hŏksu-ohaeng*)¹⁷

Egytől tízig a számok és az öt őselem között analógiás kapcsolatot tételeznek fel:

1-2	=	fa
3-4	=	tűz
5-6	=	föld
7-8	=	fém
9-10	=	víz

A számolás során a kétszótagú család- illetve utónevet tekintik normálisnak, ezért például, ha a családnév csak egyszótagú (lásd példánkat), akkor azt kiegészítik kétszótagúvá úgy, hogy hozzáadnak egy plusz vonásszámot. A számítás, amelynek eredményeként három őselemnek megfelelő vonásszámot kapunk a következő:

<i>Első őselem</i>	=	a családnév vonásszáma
<i>Második őselem</i>	=	családnév + utónév első tagjának vonásszáma
<i>Harmadik őselem</i>	=	utónév első tagja + utónév második tagja vonásszáma

□ □ □ (Kim Gye-sŏng)

¹⁵ A *sŏngmyŏnghak* alapelveit rendszerező, ismertető tanulmány a Koreai Nyelvtudományi Intézet hivatalos folyóiratában jelent meg, az Academy of Korean Studies vezetőjének tollából (Kim Baek-nam: *Sŏngmyŏnghak-e taehan inshik* (A *songmyonghak* ismerete), In: *Saegugosaenghwal*, Seoul, 1991/1.119-131. A szerző tragikusan elhunyt személyek nevében kimutatja a balvégzetre utaló elemeket (!).

¹⁶ *uo. 119. 1.*

¹⁷ *vö. Chong Do-myŏng* (1993), 97-99. 1.

Az elektronikus könyvtár teljes szövegű dokumentumokat tartalmaz biztosítva a szabad információ-hozzáférést. A szerzői és egyéb jogok a dokumentum szerzőjét/tulajdonosát illeti. Az elektronikus könyvtár dokumentumai szabadon felhasználhatók változtatások nélkül a forrásra való megfelelő hivatkozással, de csak saját célra nem kereskedelmi jellegű alkalmazásokhoz.

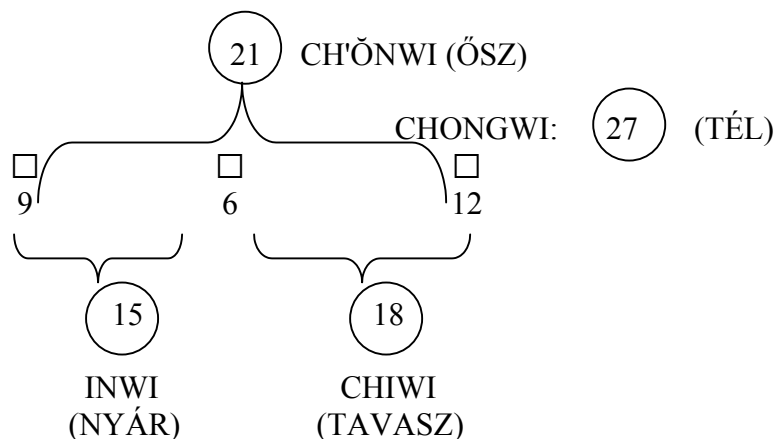
$$\begin{array}{ccc} 8 & 10 & 6 \\ \hline 1 & 8 & 10 \\ 9 & 18 & 26 \end{array} = \text{víz} - \text{fém} - \text{föld}$$

A névadástani kézikönyvekben az öt őselem 125 kapcsolódási lehetőségét a sorstendencia jellege szerint a következőképpen csoportosítják: nagyon szerencsés (*gil*), nagyon balszerencsés (*hyung*), közepesen szerencsés (*chunggil*), s mind a 125 lehetőségről részletes sorsanalízis olvasható. A példánkban szereplő névvel kapcsolatos főbb megállapítások a következők: „A föld a fémet szüli, a fém (ha megolvad) vízszerű lesz, tehát – hátulról visszafelé haladva – az elemek egymást segítő, „szülő” kapcsolatban vannak. Az ilyen ember igen tevékeny, személyi kapcsolatai jók, mind az alá- mind a fölérendeltekkel szívélyes viszonyban van; ha szegény családban születik, akkor szorgalmas munkával tehetősé válhat, házassága sikeres. Egészséges és hosszúéletű. Előfordulhat viszont, hogy valamilyen szerencsétlenségben sérülést szenved.”¹⁸

C. Az írásjegyet alkotó vonások száma és a „három legvégső”(samgi) közötti megfelelés (*suri chojipöp*)¹⁹

A nevet alkotó szótagok vonásszámát négyféleképpen kapcsolják össze, s ez a négy emberi életszakasz sorskilátásainak felel meg. Vizsgáljuk meg a legjellemzőbb esetet, amikor a név három elemből áll (egy szótagú családnév + két szótagú utónév):

1. A „föld” pozíciója (*chiwi*) = tavasz (fiatalkor, 1-23 éves kor): utónév első szótagjának + utónév második szótagjának vonásszáma
2. Az „ember” pozíciója (*inwi*) = nyár (középső életszakasz, 24-35 éves kor): családnévnek + utónév első szótagjának vonásszáma
3. Az „ég” pozíciója (*ch'önwi*) = ősz (idősebb kor, 36-47 éves kor): családnévnek + utónév második szótagjának vonásszáma
4. Az „összegző” pozíció (*chongwi*) = tél (az életút vége, 47 év fölött)

A vonásszámok összesítésekor problémák adódhatnak: van olyan írásjegy, amely 26 vonásból áll, elvileg tehát elképzelhető 60-70, vagy több vonásból álló név is. Igen veszélyes lenne ennyiféle külön sorselőrejelzést készíteni; van, aki csak tízet készít, s tízesnél nagyobb érték

¹⁸ uo. 220. 1.

¹⁹ Kim Chöng-gi: *Irüm chinnün pöp* (Névadási szabályok), Koryö ch'ulp' an munhwa gongsa, Seoul, 1995. 86-129. 1. és *Irüm Hancha* (1991) 293-304.1.

Az elektronikus könyvtár teljes szövegű dokumentumokat tartalmaz biztosítva a szabad információ-hozzáférést. A szerzői és egyéb jogok a dokumentum szerzőjét/tulajdonosát illeti. Az elektronikus könyvtár dokumentumai szabadon felhasználhatók változtatások nélkül a forrásra való megfelelő hivatkozással, de csak saját célra nem kereskedelmi jellegű alkalmazásokhoz.

esetén csak a tízesek feletti értéket veszi figyelembe (54 vonás esetén tehát a 4-es szám a mérvadó). Egy másik szakértő 80 sorselőrejelzést készített, s csak a 80-nál nagyobb számok esetén vette figyelembe a tízesek feletti értéket. Egy harmadik kézikönyvben (amely az egyes életszakaszok korhatárát is tágította) az 1-30 év közötti életszakaszra 50, a 30-50 és az 50-60 év közötti életszakaszokra (nem választja szét őket!) 46; a 60 év fölötti idős korra szintén 46 előrejelzés található.

A név vonásszámaival történő manipuláció nemcsak a gyerekkori névadáskor játszik szerepet; a név felnőttkorban megváltoztatható, ha a névadómester – a név elemzése után – ezt szükségesnek tartja.

III. Névadástani megfontolások a név hangzóállománya és az öt őselem megfeleltetése alapján (*parūm ohaeng, ohaeng paeyōlpōp*)

A *sōngmyōnghak* analógiás kapcsolatot tételez fel az artikulációs bázis, valamint az öt őselem között.²⁰

Fa: Az őrlőfogakhoz közel képzett /k-g/ és hehezetes párja, a /kh/, valamint a nazális /ng/ a *fának* felel meg, hiszen az őrlőfogaknak olyan erőteljes gyökereik vannak, mint egy fának.

Tűz: A dentális /n/, /t-d/, /th/, /l-r / képzésekor a nyelv olyan rugalmas és mozgékony, mint a tűz. A tűz – égésekor – olyan pattogó hangokat hallat, mint ezek a beszédhangok.

Föld: A /p-b/, /m/ képzésekor összeszorított száj vízszintes, mint a föld.

Fém: A dentális réshang /s-š/ és az affrikáta /ts-tš/ a metszőfogakhoz közel képződik. A metszőfogak olyan erősek, és úgy tudnak vágni, mint a fém.

Víz: A gégeréshang /h/ és a nazális /ng/ képzésekor a torok fontos szerepet játszik. Ez a szerv síkosságával és folyadékot átvezető képességével a vizet asszociálja.

Ezen önkényes analógiákra alapozva kétfajta módszer alakult ki:

1. Csak a szótagkezdő hangokat vizsgáló módszer²¹

Szerencsésnek minősül, ha a névben előforduló őselemek egymást „szülő” sorrendben vannak (*sangsaeng*); ha egymást „legyőző” sorrendbe szerveződnek (*sangsūng*), az bajt, rosszat jelent.

Kang   Thae-   su   → *fa – tűz – fém*

2. A szótag első és utolsó hangját vizsgáló módszer²²

Han   Gwang-   u   → *föld-tűz; fa-föld; föld*

E névben is – előző példánkhöz hasonlóan – a jó és rossz sorstendencia egyaránt megfigyelhető: a tűz szüli a földet (*sangsaeng*), de a fa (eke) felszántja a földet (*sangsūng*).

²⁰ A koreai fonetikus ábécét (hangul) 1443-ban megalkotó tudósok írásrendszerük ismertetésekor hasonló elveket hangoztattak, vö. Jurng Ho Yi: *The Korean Alphabet* (Explanation in Korean and English), Seoul, 1986, 1-9.

²¹ Chōng Do-myōng (1993), 37. 1.

²² Kim Baek-nam (1991), 119. 1. Nála a /h/ a földnek felel meg! A magánhangzók is föld értékűek.

Az elektronikus könyvtár teljes szövegű dokumentumokat tartalmaz biztosítva a szabad információ-hozzáférést. A szerzői és egyéb jogok a dokumentum szerzőjét/tulajdonosát illeti. Az elektronikus könyvtár dokumentumai szabadon felhasználhatók változtatások nélkül a forrásra való megfelelő hivatkozással, de csak saját célra nem kereskedelmi jellegű alkalmazásokhoz.

Összefoglalva megállapíthatjuk, hogy a kínai kultúrkörhöz tartozó országokban nemcsak a szó jelentése, hanem annak írásképe és hangalakja is tudományosnak tartott névadási megfontolások tárgya lett. Az írásképen alapuló spekulációkra a kínai írásjegyek – jellegüknel fogva – különösen alkalmasak. Ami Koreát illeti, ott ugyan létezik egy (jelenleg) 24 betűből álló, a 15. században megalkotott fonetikus írás (a világ egyik legtudományosabb írásrendszerének tartják), a kínai írásjegyek használata mégis – korlátozottan ugyan – a mai napig fennmaradt. Ezt a konzervativizmust többek között a rengeteg egyszótagú – csak kínai írásjegyekkel értelmezhető – homonima indokolja, de szerepet játszik a kínai írásjegyek dekoratív, figyelemfelkeltő jellege, valamint az is, hogy segítségükkel jól lehet rövidíteni, tömöríteni. A névjegyek, a legnagyobb napilapok kínai írásjegyekkel írják le a személyneveket, hiszen csak így tudják megkülönböztetni egymástól a nevek között is igen gyakori homonimákat. Ez a nagyon nehéz írás a felsoroltakon kívül – még egy okból őrzi pozícióit: csak alapos ismerete birtokában lehet eleget tenni az ún. névadástan (*sǒngmyǒnghak*) kínai kozmológiával kapcsolatos követelményeinek.

Sino-koreai szavak mutatója

chak-myǒng-ga	□□□
chi-wi	□□
chong-wi	□□
ch'ǒn-wi	□□
in-wi	□□
hoek-su-o-haeng	□□□□
o-haeng	□□
o-haeng pae-yǒl-pǒp	□□□□□
par-ǔm o-haeng	□□□□
sam-gi	□□
sang-saeng	□□
sang-sǔng	□□
sǒng-myǒng-hak	□□□
sǒng-myǒng p'an-dan	□□□□
sǒng-myǒng ch'ǒl-hak	□□□□
su-ri cho-chi-pǒp	□□